De vele blunders van minister Annick De Ridder: tijd voor verantwoordelijkheid

Nieuws donderdag 30 juli 2026

Minister van Mobiliteit en Openbare Werken Annick De Ridder ligt onder vuur in een opmerkelijk aantal dossiers. Wat opvalt, is niet alleen de opeenstapeling van incidenten, maar vooral een terugkerend patroon: gebrekkige voorbereiding, een gebrek aan transparantie en een schrijnend tekort aan respect voor het sociaal overleg.

Voor het personeel van de Vlaamse overheid en de openbare diensten zijn dat geen politieke spelletjes. Zij ondervinden dagelijks de gevolgen van beslissingen die slecht zijn voorbereid of zonder degelijk overleg worden genomen.

Regionale luchthavens: onzekerheid als beleid

Het dossier van de regionale luchthavens is daarvan een schoolvoorbeeld. Maandenlang heerste onzekerheid over de toekomst van de luchthavens van Antwerpen en Oostende en over de werkzekerheid van honderden personeelsleden.

Daar bovenop kwam de pijnlijke verspreiding van een vertrouwelijke dading tussen de Vlaamse overheid en exploitant Egis. Door een ernstige communicatiefout werd een document met belangrijke financiële en contractuele afspraken openbaar. Zo'n incident tast het vertrouwen in het bestuur aan en voedt de indruk dat het dossier onvoldoende onder controle was.

Het loodsendossier: sociaal overleg vervangen door parallel overleg

Nog veel ernstiger is de aanpak van het loodsendossier. Tijdens een van de zwaarste sociale conflicten van de afgelopen jaren werden de representatieve vakorganisaties niet betrokken bij de gesprekken die moesten leiden tot een oplossing. In de plaats daarvan werd voornamelijk overleg gevoerd met de Belgische Vereniging van Loodsen (BVL), een beroepsvereniging die geen representatieve vakorganisatie is. Voor ACOD is dat onaanvaardbaar. In een democratische rechtsstaat worden arbeidsconflicten opgelost via het erkende sociaal overleg. Dat principe werd hier verlaten.

Intussen bleef de economische schade voor de Vlaamse havens oplopen tot miljoenen euro's.

De recente onderzoeksjournalistiek van Apache werpt bovendien een bijzonder verontrustend licht op dit dossier. Volgens dat onderzoek zouden plannen om delen van het loodswezen te privatiseren of te verzelfstandigen al jarenlang bestaan en niet pas zijn ontstaan tijdens de recente staking. Indien dat klopt, rijst de vraag of het sociaal overleg ooit een eerlijke kans heeft gekregen. Werden de vakorganisaties buitenspel gezet omdat de beleidskeuze eigenlijk al lang vastlag? Dat zijn vragen waarop de Vlaamse Regering duidelijke antwoorden verschuldigd is.

Leerlingenvervoer: een politieke crisis

Ook het dossier van het leerlingenvervoer voor het buitengewoon onderwijs liep volledig uit de hand. De communicatie veroorzaakte grote onrust bij ouders, scholen en vervoerders. Zelfs binnen de Vlaamse Regering ontstond verwarring. Tijdens het parlementaire debat moest een collega-minister het dossier verdedigen. Uiteindelijk werd de verdere coördinatie grotendeels door een andere minister opgenomen.

Minister De Ridder gaf nadien zelf toe dat de aanpak anders had gemoeten. Wanneer een minister dat publiek moet erkennen, is dat meer dan een communicatieprobleem. Dan is sprake van een beleidsfout.

Een terugkerend patroon

Elk dossier afzonderlijk kan gebeuren. Besturen is nu eenmaal mensenwerk. Maar wanneer dezelfde minister in korte tijd betrokken raakt bij meerdere dossiers die telkens worden gekenmerkt door gebrekkige communicatie, onvoldoende voorbereiding, verlies aan vertrouwen en het negeren van sociaal overleg, is er sprake van een structureel probleem.

Voor ACOD is goed bestuur meer dan beslissingen nemen. Goed bestuur betekent luisteren naar werknemers, respect tonen voor representatieve vakorganisaties, transparant communiceren en moeilijke dossiers oplossen via overleg in plaats van confrontatie.

Vlaanderen verdient beter

De Vlaamse overheid beschikt over duizenden gemotiveerde medewerkers die zich dagelijks inzetten voor burgers, bedrijven en maatschappelijke organisaties. Zij verdienen een minister die stabiliteit brengt in plaats van onzekerheid, vertrouwen opbouwt in plaats van afbreekt en het sociaal overleg respecteert in plaats van het te omzeilen.

De opeenvolging van deze dossiers toont aan dat die verwachtingen vandaag onvoldoende worden ingelost. De Vlaamse overheid heeft nood aan een bestuurscultuur waarin transparantie, overleg en respect opnieuw vanzelfsprekend zijn. Dat is niet alleen in het belang van het personeel, maar ook van iedere Vlaming die rekent op een sterke en betrouwbare overheid.

Jan Van Wesemael, Chris Moortgat, Geert Dermaut